

slaar 6 Døre f. Eks., en Maler maler et Loft; for dette Arbejde skal der betales en vis Pris pr. Kvadratmeter. Der er ingen Vej udenom, ingen falder paa at sige til en Mand, der skal have 20 Ø. for at male en Kvadratmeter Loft: Nu skal du have 18 Ø. Det finder ingen Malermeister paa, for det er en konstant Pris, der er ikke Spørgsmaal om Minimalløn og Normalløn, der er Akkordløn. Det Spørgsmaal kommer vi let udenom. De Fag, der har en Normalløn — deres Antal er efterhaanden ret indskrænket —, kommer vi ogsaa let over, for det er Fag, hvor man siger: Vi vil ikke have forskellige Lønninger, vi vil have ens Løn for alle; de vil ikke have det Mudder med Akkorder og Akkordoverskud, derfor faar de alle sammen den samme Løn. Saaledes har f. Eks. Skibstømrerne haft det i mange Aar; om de har det endnu, ved jeg ikke. Men saa kommer vi til Fagene med Minimalløn, og her er de mest komplicerede og de mest udbredte Overenskomster. Der gaar det ikke an at sige, som man siger i Bestemmelsen i § 20, 2det Stykke, thi Minimallønnen forudsætter netop en Stigning for de dygtigere og mere betroede Arbejdere. Ved Øvelsen lærer Arbejderen at udføre Arbejdet bedre og hurtigere end den unge og daarligere Arbejder, det vil sige, han er mere værd for en Arbejdsgiver end den unge og daarligere, og derfor er Prisen for hans Arbejde højere; han laver mere Arbejde, og han laver det bedre. Men det Arbejde, han udfører, vil som oftest være Arbejde af almindelig Beskaffenhed, og hans Løn er ikke, som Ministeren siger, en Særløn, nej, det er en Løn, som er Prisen for saa meget Arbejde, som denne Mand kan udføre. Ligesom en Skæppe Kartoffler er dyrere end et Fjerdingkar — det er klart —, saaledes vil en Mand, der er i Stand til at udføre fire Gange saa meget Arbejde som en anden og viser det, i Længden faa, maaske ikke fire Gange saa meget i Løn, men i hvert Fald $2\frac{1}{2}$ Gang saa meget. Det er Mængden og Kvaliteten af Arbejdet, der betales under eet. Det er ikke en Særløn for et Særarbejde, det er blot en Løn, der ligger over Mindstelønnen, men en Løn for et almindeligt, normalt Arbejde. Jeg har ikke kunnet faa fat i, om Ministeren ved Normalløn forstod, at det var Hastigheden, det drejede sig om, eller Kvaliteten. Hans Bemærkninger om Særlønnen kunde næsten tyde paa, at han tænker paa en særlig Løn, som en Arbejder faar, fordi han er en specielt dyg-

tig Mand, der kan udføre et Arbejde bedre og finere end andre. Men det er slet ikke det, det drejer sig om i det almindelige Liv. Her drejer det sig om, hvilken Fortjeneste en almindelig Arbejder har, og det er det, vi maa rette os efter og lave Love efter.

Det er nu ikke saa nemt at gaa til, for saa møder vi et Medlem som det ærede Medlem Hr. Kayser, der er Tømremester i København og kender Arbejdsforholdene. Han siger Sp. 953: „Det forekommer mig naturligt, at der er en saadan Bestemmelse, og jeg synes egentlig ikke“ — „egentlig ikke“ er nu godt; jeg har hørt, hvorledes man ovre paa Vestkysten siger, at man synes „egentlig ikke“ om Hvide Sande, men man stemmer alligevel derfor — „jeg synes egentlig ikke, den er til at tage fejl af, men jeg kan godt indrømme, at man kan se forskelligt paa det i forskellige Fag, og jeg kender ikke, hvorledes Forholdet er i de andre Fag“. At den højtærede Minister med stor Styrke kan paaberaabe sig dette Medlem for sin Opfattelse af Minimalløn, tror jeg derfor alligevel ikke. Dernæst taler det nævnte Medlem om, at der i hans Fag er Minimalløn, som dog kun sjældent bringes i Anvendelse. Ja, det er fuldkommen rigtigt, for det er et Fag med Akkordarbejde, hvor man slet ikke bruger Minimallønnen; Minimallønsbestemmelsen har man kun for at angive, at Udbetalingen maa ikke være mindre end det og det; der er en Priskurant, og den arbejder Tømresvendene efter, ikke efter Minimallønnen.

Hvis nu Lovens Bestemmelse skal praktiseres efter sin Ordlyd, vil den blive brugt til Nedsættelse af Lønningerne i de Fag, der har Minimalløn, og det kan Arbejderne naturligvis ikke gaa med til. Arbejdsgiverne vil ikke, naar de skal antage en Mand og staar med Loven i Haanden, se paa, hvad Ministeren har sagt i en velvillig Fortolkning af Bestemmelsen; de vil se paa Loven, og i Loven staar der, at hvis en Mand ikke vil tage Arbejde for Minimallønnen, skal han ingen Understøttelse have. Gaar han saa sin Vej uden at tage Arbejde, bliver han øjeblikkelig meldt, og saa skal, saa vidt jeg kan se, Arbejdsløshedsnævnet fratage den Mand Understøttelse, fordi han har handlet imod Loven. Jeg skal anføre et Eksempel paa, hvorledes Begrebet Minimalløn udformer sig i Praksis. I fortrinlig Grad praktiseres det i Jernindustrien; og netop derfra har jeg nogle Lønninger, som viser, hvor ganske